Programmering i C

Lektion 3

23 oktober 2007

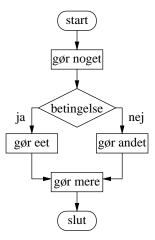
Fra sidst

- Kontrolstrukturer Udvælgelse
- Gentagelse
- Eksempler

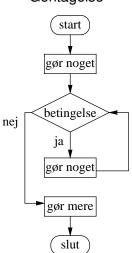
Sekventiel kontrol

Udvælgelse

Gentagelse


```
med if
     if( udtryk) kommando1; else kommando2;
med switch
     switch( udtryk) {
     case const1: command1;
     case const2: command1;
     case constN: commandN:
     default: command:
med den betingede operator ?:
     udtryk? udtryk1: udtryk2
 f.x. min=(a < b? a: b);
 (smart, men undgå!)
```

med while

```
while( udtryk) kommando;
```

med for

```
for( start; forts; update) kommando;
```

med do

```
do kommando; while( udtryk)
f.x.
do scanf( "%c", &ans);
while( ans!= 'n'&& ans!= 'y');
```

- opgave 5 med while: gaet.c
- opgave 5 med for (måske lidt søgt ...): gaet2.c
- opgave 4: dag.c
- opgave 4, bedre: dag2.c

- Funktioner
- 6 Eksempel
- Parametre
- Rekursive funktioner
- Parametre til main()

- at opdele et større program i mindre enheder ⇒ funktioner
- abstraktion!
- top-down-programmering

```
type navn( parametre) {
  deklarationer;
  kommandoer;
```

Et program der indlæser et tal; hvis tallet er primtal udskrives "PRIMA," ellers udskrives næststørste primtal:

```
#include < stdio.h>
int main( void) { /* prim.c */
  int tal:
  tal= indlaes(); /* et funktionskald */
  if( prim( tal)) /* et funktionskald */
    printf( "PRIMA\n");
  else {
    tal= nextPrime( tal); /* endnu et */
    printf( "Next prime is %d\n", tal);
  return 0;
```

At indlæse et heltal:

```
/* en funktionsdefinition */
int indlaes( void) {
  int tal;
  printf( "\nEnter a number: ");
 scanf( "%d", &tal);
 return tal;
```

Parametre til main()

Find ud af om et heltal er et primtal (*Er det den bedste måde at* gøre det på?):

```
int prim( int tal) {
  int isprime= 1;
  int i;
  for (i = 2; i \le tal - 1; i++)
    if(tal\% i == 0) {
      isprime = 0:
      break:
  return isprime;
```

break: Springer ud af en switch, while, do eller for

Returner næste primtal:

```
int nextPrime( int tal) {
  tal++;
 while( !prim( tal)) tal++;
 return tal;
```

Bemærk genbrug af prim-funktionen.

```
#include <stdio.h>
int indlaes( void);
int prim( int tal);
int nextPrime( int tal);
int main( void) { /* prim.c */
  int tal:
  tal= indlaes(); /* et funktionskald */
  if( prim( tal)) /* et funktionskald */
    printf( "PRIMA\n");
  else {
    tal= nextPrime( tal); /* endnu et */
    printf( "Next prime is %d\n", tal);
  return 0;
```

Hele programmet: prim.c

Andet eksempel: opgave 4 med funktioner: dag3.c

Parametre til main()

```
type navn( parametre) {
  deklarationer:
  kommandoer:
```

- En parameter i en funktions definition kaldes en formel parameter. En formel parameter er et variabelnavn.
- En parameter i et funktionskald kaldes en aktuel parameter. En aktuel parameter er et udtryk der beregnes ved funktionskaldet.
- Antallet og typer af aktuelle parametre i kaldet skal modsvare antallet og typer af formelle parametre i definitionen.

```
definition: int days per month (int m, int y) {
    kald:
             dmax= days per month( m, y);
```

Parametre til main()

```
type navn( parametre) {
  deklarationer:
  kommandoer:
```

- En parameter i en funktions definition kaldes en formel parameter. En formel parameter er et variabelnavn.
- En parameter i et funktionskald kaldes en aktuel parameter. En aktuel parameter er et udtryk der beregnes ved funktionskaldet.
- Antallet og typer af aktuelle parametre i kaldet skal modsvare antallet og typer af formelle parametre i definitionen.
- I C overføres funktionsparametre som værdiparametre. Dvs.
 - værdien af parametren kopieres til brug i funktionen,
 - ændringer af værdien har ingen indvirkning på programmet udenfor funktionen,
 - når funktionskaldet ender, ophører værdien med at eksistere.

```
rekursiv funktion = funktion der kalder sig selv
```

```
Eksempel: fakultetsfunktionen: n! = 1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot \cdot \cdot \cdot n = n \cdot (n-1)!
unsigned long fakultet ( unsigned long n) {
   if (n== 1)
     return 1:
  else
     return n* fakultet( n-1);
```

[fak.c]

- smart og kompakt måde at kode på (men nogle gange ikke særlig hurtig afvikling)

Eksempel: Fibonaccital:

```
f_1 = 1 f_2 = 1 f_n = f_{n-1} + f_{n-2}
     1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, . . .
```

```
unsigned long fibo (int n) {
  switch( n) {
  case 1: case 2:
    return 1; break;
  default:
    return fibo (n-1)+ fibo (n-2);
```

[fibo.c]

```
int main( void) { - en funktion!
```

General form: int main (int argc, char** argv) { Parametrene tages fra kommandolinien.

- argc er antallet af argumenter
- argy er et array af strenge med alle argumenter; argy[0] er programnavnet

```
Eksempel: ./argtest 15 hest
```

[P]

```
\Rightarrow argc== 3
   argv[0]== "argtest"
   argv[1]== "15"
   arqv[2]== "hest"
```

```
Eksempel: Et fakultetsprogram der tager tallet som input på
kommandolinien:
#include <stdio.h>
#include < stdlib .h>
unsigned long fakultet ( unsigned long n);
```

```
int main( int argc, char** argv) { /* fak2.c */
 char * myself= argv[0];
 unsigned long tal;
  char * endptr; /* needed for strtol */
  if(argc==1)
    printf( "Error: %s needs one argument\n", myself);
  else { /* convert argv[1] to int */
    tal= strtol( argv[1], &endptr, 10);
    printf( "\nThe factorial of %lu is %lu\n",\
            tal, fakultet( tal));
  return 0:
```